Մարինոսին հոգուն ի դուռն սբ. Բէղարդու վանիցն. թվին ՌՃՂԹ ին»։ Սկիհն այժմ գտնւում է Աշտարակի Կարմրաւոր եկեղեցում (պատկ. 178), տարաբաղդաբար պատուանդանի մեդալիոնները պոկուած, ոսկերչական ընտիր գործ, հնի հետեւողութեամբ։

Նորգի սորին սբ. Աճածնին ծոյ. մյր. եղխապատին։ ետուն ի գռն. ա̃ծամուխ սբ. քեղարդին»։ Թէպէտ անթուական է արձանագրութիւնը, բայց գործուածքըն ի նկատի ունենալով, հաստատ կարելի է ասել, որ ԺԸ. դարի կէսերից ուշ չէ։

Պատկեր 175.

Պատկեր 176.

Էջմիածնի զգեստարանը պահւում է մի շապիկ, օձիքն ասեղնագործ, հետեւեալ արձանագրութեամբ. «Ցշկ. է եախէս Աղամլի կողակից Մանիկին եւ միչ-

Արդեօ՞ք Ղունկիանոս վարդապետը(*) սորա անմիջական, թէ երկրորդ յաջորդն էր, ասել չենք կարող։

(*) Ջամբռ, 274։